

Начало-то на всенощнѣж-тѣ до «Господи воззвахъ» съ всичко-то си пѣніе и читанье изображава животъ-тъ и душевны-тъ чувствованія на прародители-тъ и патриарси-тъ и обнима всякій-тъ патриархальный періодъ съ неговы-тъ обгованія, надежды, радости и скорбы. А отъ пѣніе-то на стиховѣ-тъ «Господи воззвахъ» до «Нѣмѣ опускаеши» во всенощнѣж-тѣ воспоминавѣтъся събытія изъ подзаконный-тъ животъ.

Съ каковъ разумъ ся пѣе: Господи воззвахъ?

Послѣ патриарси-тъ дошло у еврей-тъ время на строги закони. Презъ Моисея даденъ былъ на избранный-тъ еврейскій народъ законъ за ръководство въ благочестивѣ жизнь сообщены были и обрядовы-тъ постановленія. Заповѣды и подробны предписанія въ Моисеево-то законодательство, кое-то точно опредѣляло религіозный-тъ и гражданскій-тъ животъ на еврей-тъ, при таквы обстоятельства, усѣтили слабостъ-тѣ на силы-тъ си и споредъ това по сильно желали обѣщанно-то спасеніе. Ето за что викали Господу за помощъ и за избавленіе отъ страсти-тъ, кои-то волнували и докаравали ги до престѣпанье на законъ-тъ. Ето това на душевно състояніе на подзаконны-тъ челоуѣцы и изображавася въ стихове-тъ:

По старо-български:

1-й. *Господи! воззвахъ къ Тебѣ; услыши мя; вои ми гласу моленія моего; виегда воззвати ми къ Тебѣ, услыши мя, Господи.*

2-й. *Да исправится молитва моя, яко кадило, предъ Тобою, воздѣланіе руку мою. жертва вечерня* (Псал. 140, 2).

3-й. *Изведи изъ темницы души мою исповѣдатися имени Твоему* (Псал., 141, 8).

По ново-български:

1-й. Господи! викамъ Ти, услыши мя, дай вниманіе на молитвенный-тъ мой гласъ; кога Ти викамъ, услыши мя, Господи.

2-й. Да стигне молитва-та моя какъ кадило до Тебе, въздѣланіе-то на ръцѣ-тъ мои какъ вечерно приношеніе. (Тойзи стихъ напоминава намъ онова время, кога споредъ моисеевъ-тъ законъ, всѣкій день вечеръ-тъ приносилася въ скиніѣж-тѣ жертва вечерня; она ся соединяла съ подиганье на ръцѣ-тъ нагорѣ и съ каденье на святилище-то. (Лев. 16, 17. Ев. Лук. 1, 9).

3-й. „Изведи отъ темницѣж-тѣ можѣтъ душѣ за да славежъ Твое-то имя“. (Еврей-тъ отъ Моисеевы-тъ и посѣтненны времена, при чувственно-то си настроеніе, като ся тяготилъ отъ строгость-тъ на законъ-тъ, всячески желалъ да ся избави отъ нпхъ и приме обѣщанный-тъ миръ и свободѣ. Ето за что онъ сильно молилъ